

عنوان مقاله:

شهرهای جدید در نظام آمایش منطقه کلانشهری تهران مطالعه موردی: شهر جدید پردیس

محل انتشار:

همایش ملی فضای جغرافیایی، رویکرد آمایشی، مدیریت محیط (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پروانه زیویار - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

محمدعلی رجایی - مدرس گروه جغرافیا دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت شهری و پیامدهای ناشی از آن در حال حاضر یکی از معضلات و مشکلاتی است که در سطح جهانی، ملی و منطقه ای افکار عمومی را به خود مشغول کرده است. در این میان پیدایش کلان شهرها در کشورهای مختلف و رشد بی رویه تهران در کشور ما، سبب تغییر در نظام شهری را فراهم آورده است، توسعه و گسترش فضایی تهران علاوه بر پیدایش کوی ها، محلات، شهرک های جدید، هسته های جمعیتی کوچک را نیز به وجود آورده که با پذیرش مهاجرین جدید به صورت قطب های متمرکز جمعیتی در آورده است. بدین ترتیب نظم فضایی خاصی که در سال های قبل در تهران و فضای عمومی شکل گرفته بود در جریان یک سلسله تحولات اقتصادی- اجتماعی و سیاسی در سطح ملی و منطقه ای دگرگون و گسترش فضایی جدیدی را به سازماندهی فضای پیرامونی و ناطق اطراف منجر شده است که امروزه به آن منطقه شهری و یا مجموعه شهری گفته می شود. گسترش ناموزون مجموعه شهری تهران باعث ایجاد شهرهای جدید از جمله شهر جدید پردیس برای کاهش پیامدهای منطقه ی کلان شهر تهران شده تا بتواند پاسخگوی مضاعف مشکلات ناشی از کمبود زمین، مسکن، نارسایی های امور زیربنایی و نابسامانی کالبدی- فضایی شهرها در مجموعه شهری تهران باشد. در این بین هدف توجه به توسعه ای مبتنی بر سیاست های آمایش و برنامه ریزی های منطقه ای استان تهران است تا تغییرات و پیامدهای آن را نظم دهد. یافته های این مقاله حاکی از این است که اگر رویکردهای جدید آمایشی، منطقه ای در مجموعه شهری تهران مورد توجه برنامه ریزان قرار نگیرد، اهداف پروژه ی شهر جدید پردیس تحقق نخواهد یافت

کلمات کلیدی:

شهرهای جدید، آمایش، منطقه کلان شهری، تهران، شهر جدید پردیس، تمرکززدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/97051>

